

Յօդ. Զորրորդ. — Դաշնակցութիւնս կը կազմուի ամէն անհատէ եւ բարոյական ամէն անձէ, որ հաղորդակից է իր սկզբանց եւ կը խնդրեն իրենց ընդունելութիւնը դաշնակցութեանը գործադիր Մասնաժողովէն: Խորաքանջիւր անդամ կընայ ազատութեամբ քաշուիլ Դաշնակցութեանը մասին Յօդ. Հինգերորդ. — Դաշնակցութեանը պաշտօնատեղին է ժընէվ քաղաքը:

Թրգմ. Հ. Ե. ՍԵՐՈՒՆԵԱՆ
(Semaine Religieuse 1920, №. 38)

Պ Ս Ա Կ Ը

Տժգումորէն, տժգումորէն թափեցան
Բոլոր վարդերն երազներու պարտէզին,
Համբաններուն հովը տարաւ ցիրօցան
Տժգումորէն, տժգումորէն թափեցան
Բոլոր վարդերը յայտին...

Ու պրտակիւր համար, ճակատն իմ տժգոյն,
Եւ քաղեցի երազներու պարտէզին
Տառակներն այս որ մինչև սիրտըս տրտփան,
Ո՛վ ցաւազին չըպարտութեանը տժգոյն,
Արեւնահա՛ս պատահցին...

Անուհետեւ եւ քաղեցի առ համբէն
Յաւերժական զերազարնով ցաւազին,
Անյուսօրէն եւ քաղեցի առ համբէն
Գլխուս վըրայ կըրկիւմ պսակը փառքին՝
Զոր հիւսեցի տանջանքն...

Անուհետեւ եւ զիտցայ որ ըստուերն ալ
Երազ մըն էր եւ ուղեցի լըտակեցոյ՝
Տառապանքիս խորհուրդին մէջ անուանալ,
Անուհետեւ եւ զիտցայ որ ըստուերն ալ
Լոյսի ծաղիկ մ'էր թռնած...

Վերջապահն համբաններն ցիրօցան
Քամին տարաւ բոլոր վարդերն Յոյսին,
Երբ ծաղիկներն իրազներու պարտէզին
Տժգումորէն, տժգումորէն թափեցան...

Եւ տառակներ մընացին
Իմ պրտակին համար, տժգոյն ճակատին,
Եւ այսպէս միայն ու զեղեցիկ տեսաւ զիս
Հըպարտութեանը Վշտին...

ԱՐՍԷՆ-ԵՐԿԱԹ

Ը Ղ Զ Ա Ն Ք Ս

Ահաւոր ու կոշտ շաղէն առապար
Տխուր մեռութեան՝ սեղ համբէն նըսեմ,
Անցնելու պահուս լոկ բառ մը կ'ուզեմ
— Դէպք մը լուսաւոր ժպտող սիրտըս:

Պանդխտութեան՝ տար ալերին անթարթ
Աշգիւրս յառած աւ խորքանին,
Մըթառտուեր, թաղծոտ ամպերէ անդին՝
Հոգիս կը փնտէր իրկիւր լազուարդ:

Տառապանք, զրկում, հաւածանքի՛ խոր
Ալեկոծ ծովուն վըրայ տուայտող
Հոգիս կ'ուզէ լոկ (իզուով վշտազող)
Նստանալիս սուրբ, կայան մը անգործ:

Իմ ճակատագրին՝ խէթ, զիշերագէմ,
Գծած ճանրէն ակամայ անցած,
Ու կեանք-նոցի բոցերէն խանձած
Թեւերուս եւ նոր փնտուերն կ'ուզեմ:

Հոգեպարար դէմք մը զեղազուարթ,
Արփալից հրկիւք մըն ալ լազուարդ,
Ամուր մէկ կուտան, կայան մը հանգարտ,
Փնտուերներս ալ տունք, թուխմ արգ:

Ալ թողէ՛ք թուխմ, սասանիմ՝ ազատ,
Թափառած թեւերուս, նշկահած յաւէտ,
Երկրիս մոլորանք, վիշտըն ու աղէտ
Թողած հեռանում դէպք Արարաւ:

Եթեմ լիակուտ վեհ մըթնուորտին
Բարձր խաւերուն օդը կենսաբար,
Վայնմ Հայ Արփին ու Մասիսի տար
Շահերակին կից կ'է՛ Հայկայ արախ:

Մ. Բ. ԲԱՐԹԵՆԵԱՆ